

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-775/2011-01

Датум: 09.09.2011. године

Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору П.Н. из Грделице, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00168/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 09.09.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР П.Н. из Грделице **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број: 119-05-00168/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00168/2010-01 од 14.06.2010. године, П.Н. [REDACTED], који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 589 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, П.Н. поднео је дана 23.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије на јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а изјашњењем од 08.12.2010. године проширио је наведену жалбу и на одлуку од 14.06.2010. године, побијајући их обе због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, између осталог, да побијане одлуке представљају непостојеће правне акте јер су донете од стране непостојећег колективног органа, оспоравајући при том састав Високог савета судства. Навео је још и да разлози за сумњу у погледу стручности не стоје, с обзиром да је просек укинутих одлука знатно испод просека суда.

Предложио је да се приговор усвоји и пониште оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5 Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 19.07.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту предао писану изјаву у којој је навео да њему и осталим незабраним судијама функција није престала на начин, у поступку и из разлога прописаних Уставом, већ је суштински спроведен поступак разрешења судија.

Ценећи наводе приговора, изјашњења, списе предмета, писану и усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености кандидата, с обзиром да је проценат укинутих одлука у парничној материји у Гж. предметима у посматраном периоду био изнад просека суда, баш као и просек преиначених одлука.

Надаље, наведено је и да подносилац приговора није дао приоритет у решавању старих предмета, те је тако на почетку 2006. године имао у раду 2 нерешена стара предмета, а на крају године 34, на крају 2007. године имао је 213 нерешених старих предмета и на крају 2008. године 352 нерешена стара предмета.

Из извештаја о раду Округног суда у Лесковцу и Извештаја о раду судија истог суда за период од 2006. до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години од укупно 45 одлука разматраних пред судом вишег степена укинута је 9 или 20%.

Са друге стране, проценат укинутих одлука на нивоу грађанског одељења суда износио је 16,15%.

Број старих предмета на почетку године био је два предмета, решио је 122 предмета и остало је у раду 34 на крају године.

Процент испуњености норме износио је 138,7%.

У овом периоду није имао кашњења у изради одлука.

У 2007. години од укупно 45 одлука разматраних пред судом вишег степена, укинута је 5 одлука или 11,11%.

Истовремено, проценат укинутих одлука на нивоу грађанског одељења суда износио је 7,01%.

Број старих предмета на почетку године био је 34 предмета, решио је 183 предмета и остало је у раду 213 на крају године.

Процент испуњености норме износио је 153,6%.

У овом периоду није имао кашњења у изради одлука.

У 2008. години од укупно 50 одлука разматраних пред судом вишег степена, укинута је 9 или 18%.

Са друге стране проценат укинутих одлука на нивоу грађанског одељења суда износио је 12,12%.

Број старих предмета на почетку године био је 213 предмета, решио је 163 предмета и остало је у раду 352 нерешена на крају године.

Процент испуњености норме износио је 153,8%.

У овом периоду имао је седам одлука израђених у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима грађанског одељења суда у којем је обављао дужност у посматраном периоду и са минимумом прописаним одредбом чл. 13 ст. 1 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности у вези са одредбом чл. 13 ст. 3 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор за судија и председника суда, који резултати показују да је у 2006. години жалилац имао 20% укинутих одлука, насупрот просеку укинутих одлука на нивоу одељења суда од 16,15%, потом, да је у 2007. години имао 11,11%, а одељење суда 7,01% укинутих одлука, као и да је у 2008. години подносилац приговора имао 18%, а одељење суда 12,12% укинутих одлука, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора не испуњава услов прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила.

Ово с тога што је одредбом чл. 5 Правила прописано да подносилац приговора испуњава квалитет стручности уколико је, у посматраном периоду, испунио оба кумулативно прописана услова, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека суда у коме је вршио судијску дужност и од минимума прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која су била на снази у тренутку доношења оспорене одлуке и који износи 20% укинутих одлука, те у предметној ситуацији када је несумњиво утврђено да је проценат укинутих одлука подносиоца приговора у посматраном периоду, иако нижи од минимума прописаног одредбом чл. 13. ст 1 наведених Мерила, исти је знатно виши од просека укинутих одлука на нивоу грађанског одељења суда у коме је поступао, то је Високи савет судства становишта да подносилац приговора није испунио наведени критеријум стручности.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом чл. 6 Правила, а имајући у виду да је премашио прописану норму у свакој од посматраних година, те да је у посматраном периоду имао само седам одлука израђених у року од 30 до 60 дана након пресуђења, Високи савет судства је нашао да су услови у погледу оспособљености за вршење судијске дужности у потпуности испуњени.

Ово из разлога што наведена одредба чл. 6 Правила предвиђа да је услов оспособљености испуњен, уколико је испуњена оријентациона норма или у односу према просека суда или у односу на минимум прописан Мерилима, што је овде случај, а што оспореном одлуком није ни истакнуто као разлог за доношење исте, и ако је испуњен макар један од допунских критеријума, односно да судија у посматраном

периоду нема грубо одступање које се односи или на већи број одлука израђених по протеку 30 дана након пресуђења од просека одељења суда или на негативан однос нерешених старих предмета у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком суда и имајући у виду прилив предмета, а ког одступања у погледу кашњења у изради одлука у конкретном случају нема.

Алтернативни критеријум оспособљености из члана 6. Правила у вези нерешених старих предмета такође испуњен, јер је однос старих предмета подносиоца приговора у све три године бољи од просека одељења у коме је радио. Подносилац приговора на крају 2006. године имао је нерешених старих предмета 32, просек одељења суда по судији у истом периоду био је 128 предмета. На крају 2007. године подносилац приговора је имао 213 нерешених старих предмета, а просек одељења по судији 394,20 предмета, и на крају 2008. године подносиоцу приговора остало је 352 не решена стара предмета док је просек одељења по судији био 663 предмета.

Разматрајући испуњеност критеријума достојности за вршење судијске дужности, Комисија је закључила да подносилац приговора исти услов не испуњава.

Ово с тога што је одредбом чл. 4 ст. 1 тач. 3 Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности прописано је да је подносилац приговора недостојан ако би његово поступање и понашање оправдало покретање дисциплинског поступка и изрицање озбиљне санкције, а одредбом чл. 90 Закона о судијама прописано је као дисциплински прекршај обављање активности које су законом одређене као неспојиве са судијском функцијом, а што је овде случај.

Наиме, одредба чл. 30 ст. 1 Закона о судијама забрањује судијама чланство у политичким странкама, противно којој забрани је, а што је и у усменој изјави потврдио, подносилац приговора поступио учланивши се у Српску напредну странку.

Како ово чланство представља не само сметњу за избор на судијску функцију, већ и разлог за разрешење судије, што је најозбиљнија санкција која судији може бити изречена, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава критеријум достојности за обављање судијске дужности.

Наведена забрана је установљена у право у циљу успостављања и очувања независности суда и судија, пре свега од извршне власти која је циљ сваког озбиљног политичког деловања, чиме се ствара и поверење јавности у независан, непристрасан и стручан суд као посебан орган државне власти и стуб очувања правног поретка једног друштва.

Из ових разлога подносилац приговора није смео постати чланом политичке странке све дотле док по његовом приговору не буде одлучено, односно докле год претендује на обављање судијске функције.

Имајући у виду све наведено Комисија Високог савета судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да П.Н. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и достојности, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. и став 2. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.